

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

11e Seitura. 1-3 VII 1

Florderrei, Vilardevós. Marzo 1981.

1) Mi- ña mai man- doum' á ñon- le ai á ñon- le da
sat- ghei- ri - ña

2) man- dou me- re- ga- la o- la ai ca- ñorda car- quei- xi- ña

3) Eu la- ve- ña con a- re- na ai mar- chei- lle cun bo- ca- di- ño.

4) ven a- cá pe- ra tra- do- ra ai en- qué- ti- ña- lo sen- ti- do

5) Non o ti- ñas tu na o- la ai nin na pom- ba do sa- ri- llo

6) tí- ña- lo na- quel gha- lán ai quan- da de a- mo- res con- ti- go

Vilardevós II, 2, 280. Unha veciña,
L: 54a.

*Transcrición orixinal de Dorothé Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothé Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.

Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

Miña mai mandoume á fonte,
ai, á fonte da Salgheiriña,

mandoume lavala ola
ai, ca flor da carqueixiña.

I-eu laveina con arena
ai, marcheille cun bocadiño.

“Ven acá, perra traidora,
ai, ¿en qué tíña-lo sentido?

Non o tíñas tu na ola
ai, nin na pomba do sarillo,

tíñalo naquel ghalán,
ai, que anda de amores contigo.”